

گزارش پروژه

(بخش اصلی)

عنوان پروژه:

طراحي جعبهدنده

عنوان درس: طراحی اجزای ماشین (2)

استاد درس:

دكتر عظيمي

تدريسيار:

مهندس جوادي

دانشجو:

9778-10

فرزام جهاني

نیمسال دوم ۱۴۰۱ – ۱۴۰۰

چکیده

با توجه به اهمیت سامانههای انتقال توان و نیرو در حوزه علم مکانیک، سامانههای متعددی نظیر جعبهدندهها معرفی شدهاند. جعبهدندهها در اقسام متنوعی برحسب کاربرد ساخته می شوند. موضوع پروژه طراحی یک جعبهدنده سهمحوره و دومرحلهای است. جعبهدنده ابزاری برای انتقال توان است که عمدتاً برای افزایش گشتاور مورد استفاده قرار می گیرد. قطعات بسیاری در این ابزار به کار گرفته می شود. چرخدنده، یاتاقان و شفت از اجزای حیاتی یک جعبهدنده هستند. این قطعات به همراه اجزای جانبی نظیر خارها به صورت تک تک طراحی گردیده، از آنان نقشههای ساخت تهیه شده و درنهایت به طور مناسب با یکدیگر مونتاژ خواهند شد. روش رایج برای طراحیهای مکانیکی، طراحی برمبنای برآورده شدن استحکام لازم قطعات با فرض قطعیت در کامل بوده و محاسبات آماری در این حالت وارد کار نخواهد شد. برای لحاظ کردن و یا جبران عدم قطعیت در میزان بار وارده و خواص مواد، عاملی به نام ضریب اطمینان در طراحی جعبهدنده دخیل می گردد.

واژههای کلیدی

چرخدنده، شفت، خار، یاتاقان

فهرست مطالب

كيده	أأ
– فصل اول مقدمه	1
– فصل دوم دادهها و اطلاعات	4
– فصل سوم فاز نخست پروژه	7
– فصل چهارم فاز دوم پروژه	12
- فصل پنجم فاز سوم پروژه	37
-فصل ششہ خاوجے نقشه ها	

1-فصل اول مقدمه

مقدمه

انسان همواره به دنبال تسهیل کردن امور روزمره است و برای انجام کارهایی که خارج از حد توانش باشند نیاز به افزایش توان دارد. بدین منظور از ماشینها و ابزارآلات استفاده می کند. امروزه برای انجام هر کاری به ماشین نیاز است. مهم ترین عضو یک ماشین، جعبه دنده آن است. تمام دستگاههای انتقال و افزایش قدرت دارای جعبه دنده هستند. جعبه دنده سازو کاری است که گشتاور ورودی را دریافت نموده، آن را افزایش داده و در قسمت خروجی تحویل می دهد. بنابر انتقال توان ثابت، افزایش گشتاور از طریق کاهش سرعت دورانی محور ورودی انجام می گیرد؛ لذا این نوع از جعبه دنده ها به جعبه دنده کاهنده ان نامیده می شوند.

هدف از انجام پروژه طراحی یک جعبهدنده کاهنده دومرحلهای به همراه سامانههای ورودی و خروجی توان است. این جعبهدنده حامل سه محور (شفت) خواهد بود که محور ورودی آن، توان الکتروموتور را از طریق کوپلینگ وارد جعبهدنده نموده و پس از انجام دو مرحله کاهش سرعت بهوسیله دو جفت چرخدنده مارپیچ، محور خروجی توان را برای مصرف خارج می گرداند.

برای سامان دهی به فرایند طراحی این مجموعه پیچیده، در ابتدا نیاز است تا مراحل طراحی به چند فاز طراحی قطعات تقسیم بندی گردند. این کار علاوه بر تسهیل نمودن فرایند طراحی، به روش مند بودن انجام عملیاتها نیز کمک می کند. فازهای طبقه بندی شده شامل طراحی پنج بخش عمده طرح می شود که عبارت اند از:

- فاز اول: طراحی چرخدندهها
 - فاز دوم: طراحي شفتها
 - فاز سوم: انتخاب یاتاقانها
- فاز چهارم: انتخاب کوپلینگ

لازم به توضیح است که فرایند طراحی یک فرایند رفت و برگشتی است و به همین علت فازهای تفکیکشده به صورت مستقل در یک مسیر متوالی پیش نمیروند و بر یکدیگر تاثیر میگذارند. لذا برای شروع کار از فاز نخست شروع نموده و در مسیر انتقال توان به ترتیب فازها طی میشوند و در هر نقطه از مسیر طراحی امکان بازگشت به عقب برای تصحیح و یا بازبینی طرح وجود دارد.

-

¹ reducer

شرح روش انجام پروژه

تمام محاسبات مورد نیاز در پروژه و سعی وخطاهای طراحی با استفاده از نرمافزار مهندسی MATLAB انتجام گرفته است. استفاده از نرمافزار رایانهای علاوه بر صرفهجویی در زمان، موجب کاهش خطای انسانی و همچنین سرعت بخشیدن به فرایند انتخاب طرح مناسب نیز میشود. از طرفی نیز نباید نقش انسان به عنوان طراح به طور کامل نادیده گرفته شود؛ چرا که هیچ نرمافزاری نمی تواند جایگزین تفکر انسانی گردد. لذا فرایند طراحی در قالب یک برنامه تعاملی با کاربر انجام می گیرد؛ بدین صورت که پارامترهای پراهمیت در طراحی توسط برنامه از کاربر درخواست شده و با استفاده از آن محاسبات طراحی اجرا می گردد. درنهایت نتایج محاسبات به کاربر نمایش داده شده و با تصمیم وی روند طراحی ادامه می یابد.

سعی شده است تا حد امکان برنامه طراحی پروژه عمومی باشد اما برای پرهیز از طولانی شدن روند انجام پروژه و کاهش پیچیدگیهای غیرضروری، ویژگیهای مختص پروژه پیشِرو را پشتیبانی می کند. البته استفاده از رایانه برای انجام محاسبات می تواند روند طراحی را ماژولار نماید؛ به طوری که با کمی تغییر در متن برنامه، آن را برای استفاده در سایر پروژه ها نیز معتبر می کند.

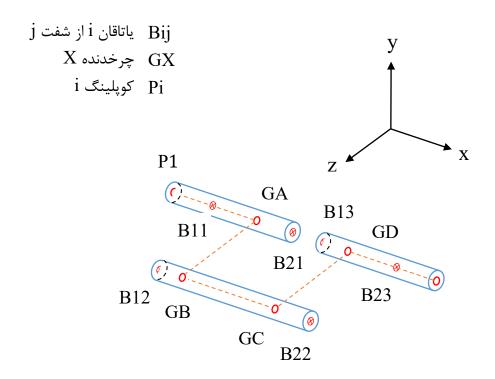
پس از انجام فرایند طراحی در هر فاز و دستیابی به طرح بهینه بعد از چندین بار سعی وخطای معقولانه، نتایج خروجی از برنامه ثبت گردیده و پس از اعتبارسنجی آنان و بازبینی مجدد روند انجام پروژه، وارد مرحله نهایی سازی خواهد شد. در این مرحله ابعاد و اندازههای طرح به دست آمده و آماده تهیه نقشههای ساخت و مدلسازی سهبعدی خواهد بود که درنهایت این نقشهها به همراه جزئیات برای ساخت ارسال می گردند. نرمافزار مورد استفاده در پروژه برای مدلسازی و تهیه نقشهها، نرمافزار مدلسازی خواهد بود.

فرض اساسی که در طول فرایند طراحی جعبهدنده در نظر گرفته شدهاست، نادیده گرفتن تمام اتلافهای مجموعه و لحاظ کردن بازدهی صد درصد برای کل قطعات در گیر در انتقال قدرت از موتور تا خروجی گیربکس است. کما اینکه به علت بالا بودن بازدهی قطعات دندانه دار (نظیر چرخدنده ها)، این فرض معتبر خواهد بود. همچنین فرض می شود الکتروموتور متصل به دستگاه، به صورت تمام قدرت کار نموده و خاموش و روشن نمی شود.

2-فصل دوم دادهها و اطلاعات

دادهها و اطلاعات

طرح نمادین یک جعبه دنده دومر حله ای به همراه دستگاه مختصات نظیرشده به آن، در شکل 2-1 نشان داده شده است. این جعبه دنده تک سرعته بوده و سامانه های انتقال توان در ورودی و خروجی آن به ترتیب به صورت مجموعه تسمه – قرقره و مجموعه زنجیر –چرخ زنجیر هستند. پیش از شروع طراحی لازم است تا قطعات و اجزای موجود در سامانه نامگذاری و توجیه گردند. بنابراین در مسیر جریان انتقال قدرت یعنی از موتور تا ابتدای مصرف کننده، شفتها، قرقره ها و چرخ زنجیرها به ترتیب تعداد با یک عدد، یاتاقان ها به ترتیب تعداد بر روی هر شفت با دو عدد و چرخدنده ها به ترتیب حروف الفبای انگلیسی نامیده می شوند. شیوه نامگذاری قطعات در راهنمای شکل 2-1 توضیح داده شده است.

شكل 2-1- طرحواره كلى از جعبه دنده

شرح دادهها و اطلاعات

جعبه دنده توان را از یک موتور الکتریکی 1360 وات (باتوجه به شماره داشنجویی) در دور نامی 1450 دور بر دقیقه دریافت کرده و به شفت خروجی انتقال می دهد. نسبت تبدیل سرعت جعبه دندهٔ کاهنده در حدود 2% (باتوجه به شماره داشنجویی) است.

جعبه دنده و الکتروموتور آن دارای بارهای ضربه ای متوسط هستند که عمر مدنظر برای کل سامانه 10 سال در یک شیفت کاری لحاظ می شود. یک شیفت کاری معادل 8 ساعت در روز و هر سال مشتمل بر 300 روز کاری است.

تمامی چرخدندههای به کاررفته در این جعبه دنده از نوع مارپیچ با زاویه فشار نرمال 20 درجه هستند. به علاوه، زاویه مارپیچ دندهها عددی صحیح در بازه 15 تا 30 درجه مطلوب است. جنس دنده چرخدندهها از فولاد AISI 4140 و گرید 2 در نظر گرفته می شود. همچنین می توان عدد سختی برینل دندههای این چرخدندهها را تا 325 درنظر گرفت و با انجام سختکاری سطحی به سختی RC 50 رسید.

هر شفت درون این جعبه دنده با دو یاتاقان مهار می شود که محل قرار گیری آنان بر روی شفتها دلخواه است. یاتاقانها از نوع شیار عمیق یا متناسب با شرایط موجود می توانند از نوع غلتکی باشند. منبع انتخاب یاتاقانهای سامانه از کاتالوگ SKF خواهد بود.

تمامی شفتها از جنس CK45 هستند. این جنس که جزء جنسهای متداول شفت است، دارای استحکام حد نهایی برابر 660 مگاپاسکال و استحکام تسلیم برابر 470 مگاپاسکال خواهد بود. همچنین خارها همجنس با شفت و از نوع مربعی هستند.

فصل سوم: فاز اول پروژه

4-فصل سوم فاز اول پروژه فصل سوم: فاز اول پروژه طراحی چرخدندهها

فاز اول پروژه (طراحی چرخدندهها)

زیرسامانه چرخدندهها در دو مرحله وظیفه افزایش بیشترین نسبت قدرت را در مجموعه بر عهده دارند. قلب تپنده یک جعبهدنده چرخدندههای آن است. انتقال توان با استفاده از چرخدندهها مطمئن ترین نوع انتقال توان است. هزینه ساخت چرخدندهها نسبت به سایر قطعات مشابه برای انتقال توان نسبتاً بالاست. لذا اهمیت فوقالعادهای در مجموعه پیدا می کنند. از میان اقسام پرشمار چرخدندهها، نوع مارپیچ آن به طور معمول در ساخت جعبهدنده استفاده می شود.

چرخدندههای مارپیچ به نسبت چرخدندههای ساده در سرعتهای بالا بار بیشتری تحمل می کنند و همچنین تولید سروصدای کمتری نیز دارند. افزون بر این موارد، زاویه مارپیچ چرخدندههای آنها نسبت به چرخدندههای ساده به عنوان پارامتری مهم در منعطفنمودن طراحی چرخدندهها تلقی می شود. در ازای این مزایا به علت مورب بودن دندهها، چرخدندههای مارپیچ بار محوری بر شفت تحمیل می کنند. با تمام این تفاسیر در جعبه دنده مورد نظر از همین نوع چرخدنده بنابر خواسته کارفرما استفاده خواهد شد.

معیار طراحی چرخدندهها طبق روال معمول بر مبنای استاندارد AGMA خواهد بود. بدین طریق که طراحی چرخدنده بر مبنای سه اصل به ترتیب پرهیز از تداخل، تحلیل خستگی خمشی و تحلیل خستگی سطحی تحت شرایط عدم وجود پدیده شکارچی و رعایت محدوده نسبت تبدیل خواسته شده توسط کارفرما، انجام می گیرد.

با توجه به اینکه کارفرما درخواست طراحی کوچکترین حالت جعبهدنده را داده است، منطقاً برای دستیابی به این خواسته نسبت تبدیل هر دو مرحله کاهش سرعت در جعبهدنده، یکسان فرض می شود. حال اینکه قید همراستایی شفت ورودی و خروجی در پروژه وجود ندارد، آزادی در طراحی کمی بیشتر می شود اما با این وجود سعی می گردد عدم همراستایی شفت ورودی و خروجی در جعبهدنده تاحد ممکن کم باشد. چراکه بیش از حد بودن عدم همراستایی شفتهای ورودی و خروجی جعبهدنده چندان مطلوب مشتری نیست. همین طور مدول انتخابی برای دندهها از نوع ترجیحی گزینش خواهد شد و از انتخابهای بعدی برای مدول دندهها استفاده نمی گردد.

فصل سوم: فاز اول پروژه طراحی چرخدندهها

شرح تابع طراحی چرخدنده

تابع طراحی زیرسامانه چرخدنده در قالب یک کد با نام HelicalGear تدوین شدهاست. این تابع ورودیهایی را دریافت نموده و با تعامل میان کاربر روند محاسبات و تکرارهای مورد نیاز این فاز را طی کرده و در نهایت نتیجه فرایند طراحی را به صورت خروجیهای ماتریسی در اختیار فازهای بعدی پروژه قرار میدهد.

ورودیهای تابع چرخدنده بدین شرح هستند:

- توان نامی موتور برحسب وات
- دور نامی موتور برحسب دوربردقیقه
 - ضریب اطمینان نهایی مجموعه

فرایند طراحی هر مرحله کاهش سرعت برای هر جفت چرخدنده به صورت یکجا، متوالی و برمبنای سه اصل ذکرشده انجام می شود. در ابتدای محاسبات هر مرحله برای جفت چرخدنده ها، زاویه مارپیچ دندهها توسط کاربر وارد مسیر برنامه شده و به دنبال آن، تعداد چرخه (سیکل) چرخدنده محرک، زاویه فشار ظاهری و حداقل تعداد دندانههای چرخدنده محرک برای پرهیز از تداخل محاسبه می گردد. پس از آن برای دستیابی به تعداد دندانههای مناسب چرخدنده متحرک فرایندی تکراری انجام گرفته، دو شرط پرهیز از شکارچی شدن و رعایت بازه نسبت تبدیل در خواستی کارفرما بررسی شده و در صورت صادق بودن این قیود، برنامه با تعیین تعداد دندانههای مناسب برای هردو چرخدنده در گیر، از حلقه تکرار اول خارج می گردد. در حلقه اول برنامه این امکان را دارد که به صورت موضعی قبل از طراحی مرحله دوم، بر مبنای فرض یکسان در نظر گرفتن نسبت تبدیل در خواستی کارفرما را به کاربر اطلاع دهد.

برای تحلیل خستگی خمشی دنده ها، پس از انجام محاسبات اولیه و وارد کردن اطلاعات مورد نیاز توسط کاربر اعم از قابلیت اطمینان و نسبت پهنای دنده، برنامه وارد دو حلقه تکرار تودرتو شده تا حداقل مدول نرمال دنده ها با رعایت تمام شروط نامبرده حاصل شود. در ابتدای حلقه اول و پیش از ورود به حلقه دوم برمبنای اطلاع از پهنای دنده و به کمک جدول 2-15 [2]، برنامه ضریب توزیع بار را وارد جریان محاسبات می کند. درون حلقه دوم با ورود یک مدول حدسی توسط کاربر، ضریب دینامیکی محاسبه شده و با دردست داشتن تمام ضرایب، حداقل مدول نرمال دنده حاصل می گردد و از کاربر تقاضا می شود مدول حاصل شده را با کمک مقادیر ترجیحی از جدول 2-13 [1] تصحیح کند. با همگرایی مدول حدسی و مدول تصحیح شده توسط کاربر، برنامه حلقه درونی را ترک می کند.

فصل سوم: فاز اول پروژه

برای تحلیل خستگی سطحی نیز مشابه قسمت تحلیل خستگی خمشی، تمام مراحل اجرا گردیده با این تفاوت که مدول شروع کار، همان مدول به دستآمده از تحلیل خستگی خمشی خواهد بود. مدول نرمال اولیه برای محاسبه ضریب هندسی دنده ها لازم است. به روال معمول در حلقه داخلی دوم نیز با همگرا شدن روند تکرار بر روی مدول نرمال، حلقه تکرار پایان می یابد.

مدول نهایی هر جفت چرخدنده برابر بیشینه حد دو مدول نرمال محاسبه شده انتخاب می شود. در این حالت با داشتن مدول نرمال، پهنای دنده قابل حصول است و برنامه به ابتدای حلقه تکرار خارجی باز می گردد و براساس پهنای دنده، ضریب توزیع بار را مجدداً بهروز می کند و در صورت تفاوت داشتن این ضریب، حلقههای داخلی تکرار می شوند و درغیر این صورت، برنامه با موفقیت حلقه های تکرار مدول یابی را خاتمه می دهد.

پس از نهایی شدن مدول نرمال، پهنای دنده، فاصله مرکزتامرکز چرخدندهها، قطرهای گام و ریشه هر چرخدنده از هر جفت محاسبه میشوند. قطر ریشه دندهها برای تحلیل ضریب طوقه به کار میرود. بعد از اتمام طراحی هر دو مرحله، بار دیگر نسبت تبدیل نهایی جعبهدنده (حاصل از هر دو مرحله) چک شده و در صورت عدم رعایت بازه درخواستی کارفرما، پیغام هشدار برای کاربر ظاهر می گردد و میبایست فرایند طراحی فوق مجدداً اجرا شود.

خروجیهای تابع چرخدنده برای هر مرحله (جفت چرخدنده) به شرح زیر هستند:

- تعداد دندانه چرخدندهها
- نسبت تبدیل هر مرحله
- پهنای دندهها برحسب میلیمتر
- فاصله مركزتامركز چرخدندهها برحسب ميلىمتر
 - مدول نرمال برحسب میلیمتر
- قطرهای گام و ریشه چرخدندهها برحسب میلیمتر
- مشخصات دنده شامل قطرهای گام و زاویه مارپیچ چرخدندهها

خروجیهای تابع چرخدنده در قالب مقادیر ماتریسی برای فازهای بعدی طراحی ارسال میشوند.

فصل سوم: فاز اول پروژه

نتیجه نهایی فاز دوم برای طراحی چرخدندههای مارپیچ در جدول 4 ثبت شدهاست.

جدول 4-1- مشخصات زیرسامانه چرخدندههای مارپیچ

نماد	مرحله دوم	مرحله اول	پارامتر
N _p	13	13	تعداد دندانههای pinion
N _g	45	45	gear تعداد دندانههای
_	left-hand	right-hand	نوع دندههای pinion
_	right–hand	left-hand	gear نوع دندههای
m _n	4 mm	3 mm	مدول نرمال
Ψ	20°	20°	زاویه مارپیچ
m_{G}	~ 3.4615	~ 3.4615	نسبت تبديل
ь	48 mm	24 mm	پهنای دندهها
C _{HG}	~ 123.44 mm	~ 92.58 mm	مركزتامركز چرخدندهها
d	~ 55.33 mm	~ 41.5 mm	قطر گام pinion
D	~ 191.55 mm	~ 143.66 mm	قطر گام gear
d _r	~ 45.3 mm	~ 34 mm	قطر ریشه pinion
D _r	~ 181.55 mm	~ 136.16 mm	gear قطر ریشه
$T_{R,HG}$	~ 11.981		نسبت تبدیل نهایی
_	~ 0.19%		میزان خطای نسبت تبدیل
			جعبهدنده
_	~ 30.86 mm		میزان عدم همراستایی
			شفت ورودی و خروجی

0

6-فصل چهارم فاز دوم پروژه

فاز دوم پروژه (طراحی شفتهای جعبهدنده)

شفتهای یک جعبهدنده وظیفه انتقال توان از میان قطعات در گیر را بر عهده دارند. همچنین نیروهای اعمالی از طرف قطعات را به یاتاقانهای مجموعه منتقل می کنند. حیاتی ترین و بحرانی ترین قطعات در جعبهدنده، شفتها هستند؛ زیرا به علت دوران، شدیداً تحت تاثیر اثرات خستگی، به دلیل مقاطع مختلف و جای خارها به شدت تحت اثرات تمرکز تنشی و همچنین در معرض انواع بار گذاریها از قبیل خمشی، برشی، پیچشی و محوری قرار دارند.

فرایند طراحی شفت به میزان بیشتری نسبت سایر قطعات طراحی شده به تکرار و سعی وخطا نیاز دارد. برای تعیین معادلات، تنها اثرات خستگی در نوع بارگذاری خمشی و پیچشی بررسی می شود و از اثرات برشی نیروهای برشی صرف نظر خواهد شد. هم چنین زمانی که خمش در شفت حضور دارد، اثرات تنش محوری نیروی محوری ناشی از چرخدنده مارپیچ (یا یاتاقان مخروطی) ناچیز است و می توان از آن چشم پوشی نمود. بنابراین بارگذاری خمشی در شفت به صورت متناوب (اندازه بیشینه و کمینه خمش یکسان) و بارگذاری پیچشی به صورت مکرر کمینه پیچش برابر صفر) لحاظ خواهد شد.

طراحی شفتهای جعبه دنده در دو بخش انجام می گیرد؛

- 1) محاسبه نیروهای تکیهگاهی و توزیع گشتاور خمشی در شفت
 - 2) تعیین قطر مقاطع شفت و طراحی خارهای قطعات

_

¹ completely reversed loading

² repeated loading

1- محاسبه نیروهای تکیه گاهی و توزیع گشتاور خمشی در شفت

برای محاسبه نیروهای تکیهگاهی و گشتاور خمشی در شفت نیاز است تا فواصل میان قطعات نصبشده بر روی شفت، پهنای قطعات و همچنین طول نهایی شفت مشخص باشد اما در حال حاضر این اطلاعات در دسترس نیستند. بنابراین با تکیه بر فرضیات و استفاده از طرحهای ساخته شده می توان تخمینی از این ابعاد به دست آورد، با آن فرایند طراحی را به پیش برد و طی چندین مرحله سعی و خطا بر روی انواع پرشماری از متغیرها، به طرحی معقول دست یافت.

عمده فرضیات مقدماتی برای دستیابی به طرح اولیه شفتها از این قرار هستند:

با تحلیل کاتالوگ SKF میتوان ملاحظه نمود یاتاقانهای شیارعمیق و غلتکاستوانهای در قطرهای 15 تا 50 میلیمتر دارای حداکثر پهنای 20 میلیمتر خواهند بود. لذا با لحاظ کردن بدترین حالت و با توجه به اینکه قطر مقاطع شفت در این جعبه مورد نظر حداکثر در حدود 50 میلیمتر خواهد بود، پهنای یاتاقانها برابر 20 میلیمتر درنظر گرفته میشود. (روش طراحی برمبنای بدترین حالت، روش مناسبی برای طراحی نیست اما میتواند حد نهایی برخی پارامترهای طراحی را مشخص نماید)

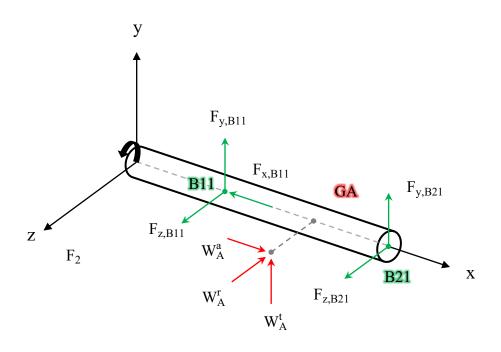
میان لبه پله و جای خار فنری و همین طور برای طول پله وسط شفتهای ورودی و خروجی فاصلهای به اندازه 10 میلی متر منظور می گردد. طول پله وسط شفت میانی با توجه به ملاحظات قرار گیری یاتاقانهای دو شفت ورودی و خروجی و با کمک ابعاد تخمینی برابر 80 میلی متر لحاظ می شود.

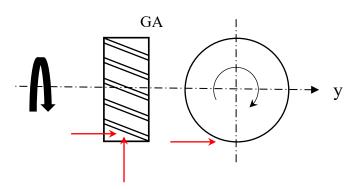
با بررسی ابعاد قطعات منتقل کننده توان و توجه به پهنای نسبتاً زیاد چرخدندهها ، نیاز این قطعات به نافی محسوس و منطقی نیست لذا جایی برای نافی لحاظ نمیشود

(شایان ذکر است تمام شفتهای مجموعه اعم از شفتهای داخل جعبه دنده، شفت موتور و شفت مصرف کننده همگی در یک صفحه واقع می شوند.)

الف) تحليل نيرويي شفت نخست (شفت ورودي)

با توجه به فاصله نسبتاً کوتاه میان مراکز قرقرهها، زاویه انحراف تسمه از افق قابل ملاحظه خواهد بود. این زاویه انحراف با α نامگذاری شده و در شکل α قابل مشاهده است. همچنین تسمه از هر دو سمت به قرقره و در نتیجه به شفت نخست نیرو وارد می کند. دقت شود در نمودارهای آزاد دوبعدی، مختصات نماهای جانبی ترسیم شدهاست.

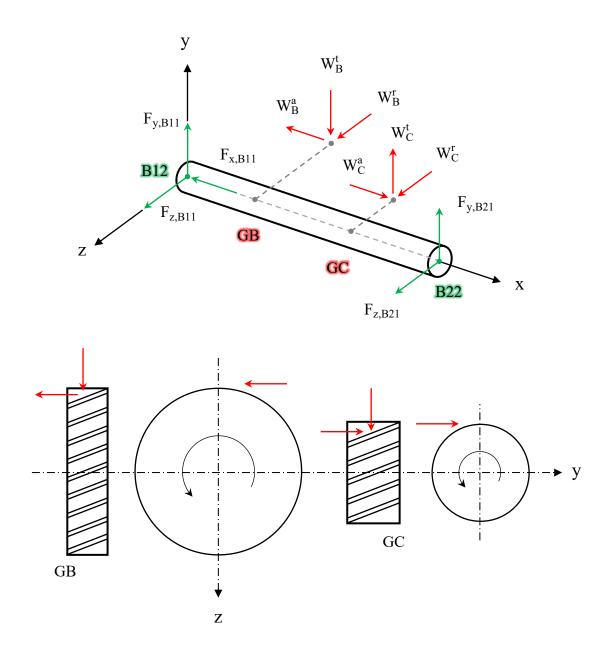

شکل 6-1- نمودار آزاد شفت نخست و قطعات آن

ب) تحلیل نیرویی شفت دوم (شفت میانی)

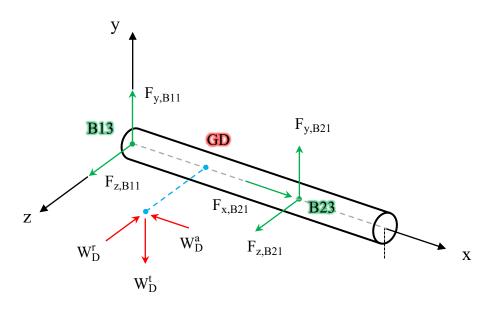
در شفت دوم زاویه مارپیچ دندههای چرخدنده GC باید به گونه در نظر گرفته شود که نیروی محوری اعمالی به این شفت توسط هر دو چرخدنده، در کمترین حالت ممکن باشد. یعنی نیروی محوری اعمال شده به چرخدندههای GC و GC در خلاف جهت یکدیگر باشند.

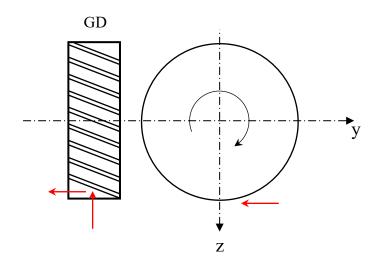

شکل 6–2- نمودار آزاد شفت دوم و قطعات آن

ج) تحلیل نیرویی شفت سوم (شفت خروجی)

مشابه زیرسامانه تسمه-قرقره، فاصله مرکزتامرکز میان چرخزنجیرهای مجموعه نیز کوتاه است و بنابراین زاویه انحراف زنجیر قابل اغماض نیست. زاویه انحراف زنجیر از راستای افق با β نامیده میشود که در شکل δ - δ نمایش داده شدهاست. در تعیین نیروی اعمالی زنجیر به چرخزنجیر فرض میشود سمت آویختهٔ زنجیر به علت شناوری، نیرویی بر شفت وارد نمی کند. لذا تنها زنجیر از یک سمت بر چرخزنجیر و درنتیجه بر شفت سوم نیرو اعمال می نماید.

شکل 6–3- نمودار آزاد شفت سوم و قطعات آن

شرح توابع تحليل نيرويي شفتها

توابع تحلیل نیرویی شفتها در قالب سه کد جداگانه با نام اسامی هر شفت تدوین شدهاست. به علت این که قطعات نصبشده بر روی هر شفت و نحوه قرارگیری آنها متفاوت است، برای پرهیز از پیچیدگیهای بیمورد سه تابع مجزا به این قسمت از فاز چهارم اختصاص مییابد.

این توابع هرکدام ورودیهای مشابهی را دریافت نموده و بدون هیچگونه تعامل با کاربر، نیروهای تکیهگاهی و توزیع گشتاور خمشی در طول شفتها را محاسبه مینمایند. همچنین نمودار گشتاورهای خمشی در راستاهای عمود بر محور شفت و گشتاور نهایی را ترسیم میکنند.

ورودیهای توابع تحلیل نیرویی شفتها عبارتند از:

- اطلاعات مقدماتی مشابه توابع پیشین (توان و دور نامی موتور)
 - نسبت تبدیل هر بخش انتقال قدرت به صورت مجزا
- فواصل تخمینی میان قطعات شفت در قالب یک بردار پنج مولفهای
- متغیر حامل اطلاعات چرخدندهها نظیر قطر گام و زاویه مارپیچ به صورت ماتریس دو در سه
 - نیرو(ها) و زاویه انحراف نیرو در قطعات بیرونی جعبهدنده برای شفت اول و سوم

در ابتدای کار، نیروی وارده به هر چرخدنده توسط اطلاعات ورودی به مولفههای مماسی، شعاعی و محوری تجزیه می شود. سپس هر تابع با استفاده از معادلات تعادل واکنشهای تکیه گاهی در محل یاتاقانها را تعیین می کند. نیروی محوری تحمیل شده بر شفت نیز تعیین می شود تا در انتخاب یاتاقان مورد استفاده قرار بگیرد.

با تعیین تمام نیروهای اعمالی بر شفت، می توان توزیع گشتاور خمشی در راستاهای عمود بر محور شفت را به دست آورد. برای این کار فواصل میان هر قطعه بر روی شفت با مقیاس 0/01 میلیمتر و به کمک متغیرهای مجزا تقسیم بندی می گردد. در ادامه، فواصل تقسیم بندی شده با یکدیگر تجمیع گردیده و به عنوان دامنه تغییر در طول شفت برای نمایش و تخصیص گشتاورهای خمشی به کار می رود.

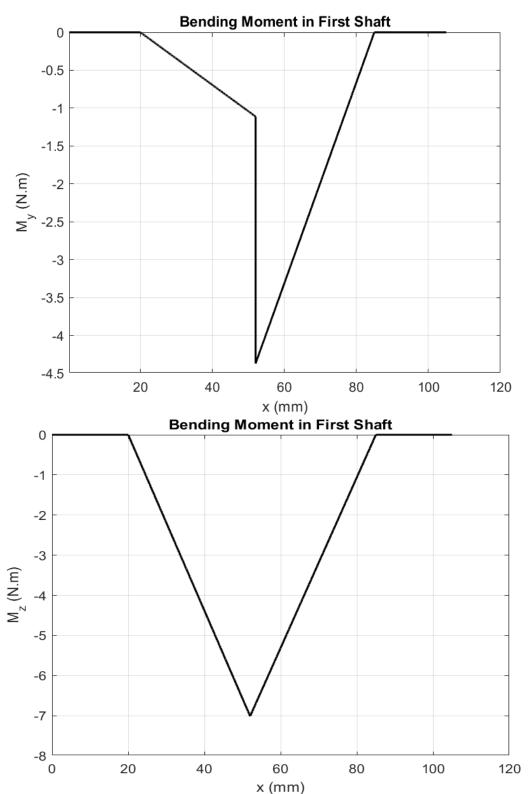
در پایان برنامه نیز می توان نمودار گشتاور خمشی در دو راستای عمود بر محور شفت و گشتاور نهایی هر شفت در طول شفت را از برنامه دریافت نمود.

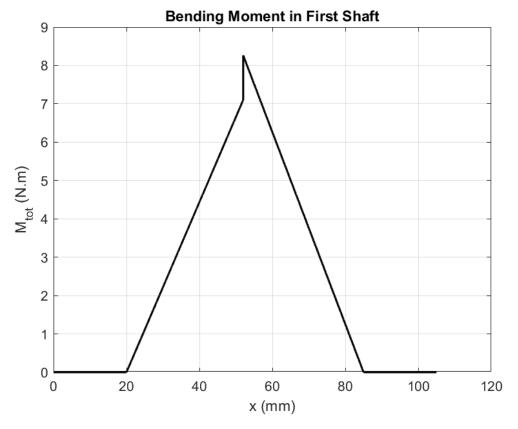
خروجیهای توابع تحلیل نیرویی شفتها بدین شکل هستند:

- واکنشهای تکیه گاهی شفت در قالب یک بردار دومولفهای
 - خالص نیروی محوری اعمال شده بر شفت
 - توزیع گشتاور خمشی نهایی در طول شفت

الف) ترسیم نمودارهای گشتاور خمشی برای شفت اول

نمودارهای گشتاور خمشی در دو راستای عمود بر محور شفت و همچنین گشتاور نهایی در طول شفت اول در شکل 6-4 ترسیم شدهاند.

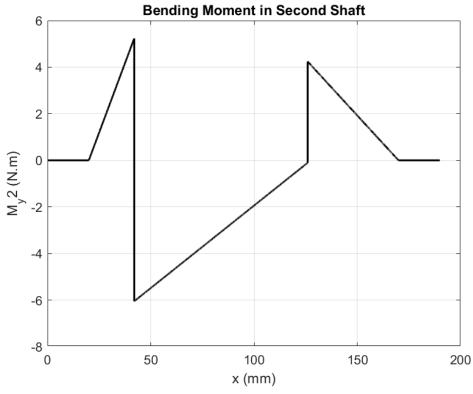

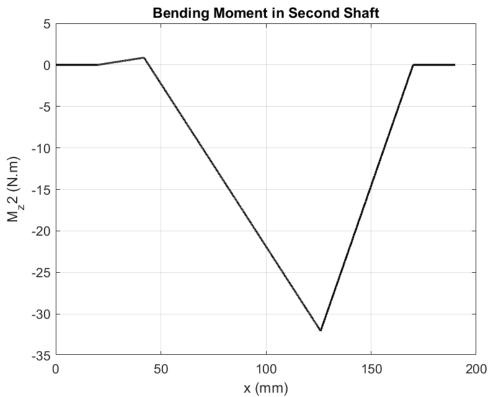

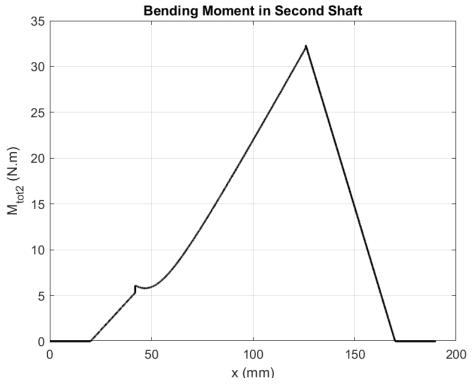
شکل 6–4- نمودارهای گشتاور خمشی در طول شفت اول

ب) ترسیم نمودارهای گشتاور خمشی برای شفت دوم

نمودارهای گشتاور خمشی در دو راستای عمود بر محور شفت و همچنین گشتاور نهایی در طول شفت دوم در شکل 6–5 ترسیم شدهاند.

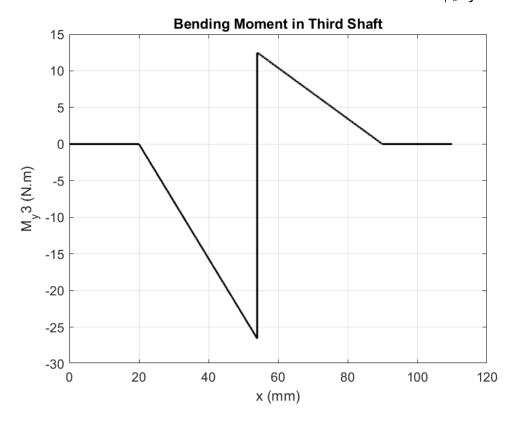

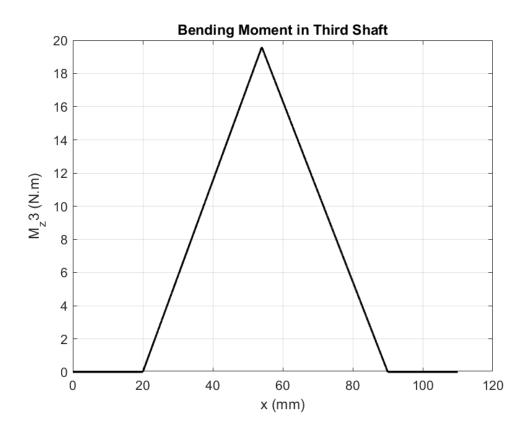

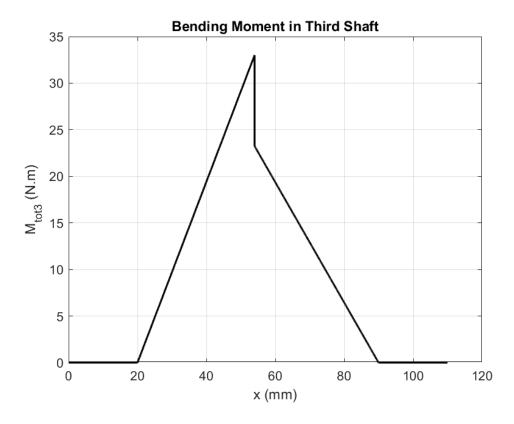
شکل 6–5- نمودارهای گشتاور خمشی در طول شفت دوم

ج) ترسیم نمودارهای گشتاور خمشی برای شفت سوم

نمودارهای گشتاور خمشی در دو راستای عمود بر محور شفت و همچنین گشتاور نهایی در طول شفت سوم در شکل 6–6 ترسیم شدهاند.

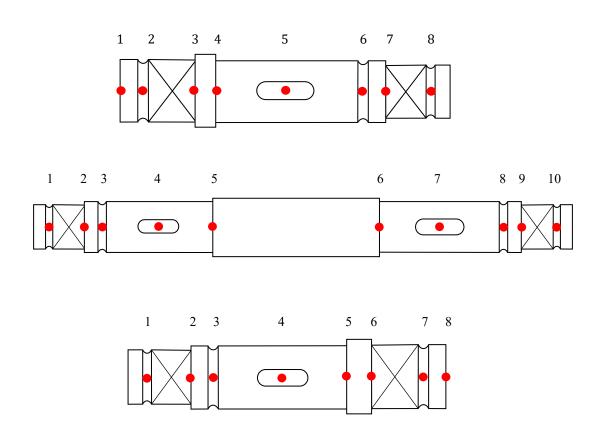
شکل 6-6- نمودارهای گشتاور خمشی در طول شفت سوم

2- تعیین قطر مقاطع شفت و طراحی خارهای قطعات

برای تعیین قطر مقاطع مختلف شفت در ابتدا نیاز است تا یک چینش تخمینی برای شفت و قطعات نصب شده بر روی آن لحاظ گردد. سپس بر مبنای چینش اولیه و با استفاده از نقاط بحرانی روی شفت قطر مقاطع در طی فرایند سعی و خطا به دست می آید. نقاط بحرانی شفت در دو دسته ذیل قابل تصور هستند:

- نقاط تمرکز تنش به سه صورت جای خار فنری، جای خار مستطیلی و پله
 - نقطه دارای بیشینه گشتاور خمشی در طول شفت

در هر شفت ده نقطه تمرکز تنش و تنها یک (یا به ندرت دو) نقطه حامل بیشترین گشتاور خمشی یافت می گردد. در برخی موارد ممکن است نقطه ای که در معرض بیشینه گشتاور خمشی قرار می گیرد، دارای تمرکز تنش دارند به «نقاط ده گانه» نامگذاری می گردند و در شکل 4-6 مشخص گردیده اند. (جای خارهای فنری شفت برای وضوح بیشتر به صورت کاملاً منحنی و با اغراق نمایش داده شده اند)

شکل 6-7- نمایش نقاط تمرکز تنش بر روی شفتها (نقاط دهگانه)

ضرایب تمرکز تنش

پس از مشخصنمودن نقاط بحرانی با استفاده از معیار استحکامی سادربرگ در ابتدا با تخمینی برای قطر یکی از نقاط (پله دوم هر شفت) و در چند مرحله سعیوخطا، یک مقدار برای استحکام حد دوام شفت محاسبه می شود و با استفاده از آن قطر اولیه مقاطع شفت به دست می آید. استحکام حد دوام شفت وابسته به قطر است و درنهایت با سعیوخطا برای هر شفت، چهار مقدار گزارش می گردد.

در این مرحله نیاز است تا ضرایب تمرکز تنش نقاط ده گانه معلوم شود اما پیش از تعیین قطر مقاطع این کار امکان پذیر نیست؛ بنابراین با حدس اولیه برای ابعاد و شعاع انحنای آنها می توان مقادیر تخمینی و در عین حال محتاطانه را درنظر گرفت. پس با فرضهای منطقی برای هرکدام روند طراحی را پیش برده و پس از دستیابی به ابعاد مورد نیاز، تمامی آنها برای تکرارهای بعدی بهروز می شوند.

1) يله

با فرض نسبت دو قطر پله برابر 1/2 و نسبت شعاع راکورد پله به قطر کوچکتر برابر 0/02، ضرایب تمرکز تنش خستگی برای خمش و پیچش به ترتیب برابر 0/05 و 0/05 در نظر گرفته می شود.

 $K_{f,steps} \approx 2.05$, $K_{fs,steps} \approx 1.85$

2) جای خار مستطیلی

با فرض تراش جای خار مستطیلی با فرز انگشتی می توان ضرایب تمرکز تنش خستگی جاخار مستطیلی را برای خمش و پیچش به ترتیب برابر 1/8 و 1/7 در محاسبات لحاظ نمود.

 $K_{f,keyseats} \approx 1.8$, $K_{fs,keyseats} \approx 1.7$

3) جای خار فنری

0/002 با فرض نسبت دو قطر شیار برابر 1/1 و شعاع راکورد داخلی نسبت به قطر داخلی آن برابر 0/002 فرایب تمرکز تنش خستگی برای خمش و پیچش به ترتیب 0/002 به دست می آیند.

 $K_{f,grooves} \approx 2.0$, $K_{fs,grooves} \approx 1.5$

ضرایب تمرکز تنش استاتیکی خمشی و برشی برای نهاییسازی بهترتیب از نمودارهای ذیل استخراج می گردند:

- پله 8–15-الف [1] 9-15-الف [1]
 - جاخار مستطیلی 1-5 [5]
- جاخار فنرى 16-15-الف [1] 17-15-الف [1]

تعيين استحكام حد دوام

استحکام حد دوام برابر میزان تنش اعمالی است که با افزایش تعداد چرخههای بارگذاری، قطعه به شکست نمی رسد و در اصطلاح دارای عمر نامحدود خواهد بود. برای قطعات فولادی و آهنی استحکام حد دوام در میان تعداد چرخه بارگذاری حدودا یک تا ده میلیون دور رخ می دهد.

استحکام حد دوامی که از نمودار استحکام-چرخه به دست میآید، در شرایط آزمایشگاهی است و برای تعیین آن در شرایط واقعی لازم است تا اصلاح شود. بنابراین ضرایبی موسوم به ضرایب تصحیح Marin در حد دوام خام دخیل میشوند که در شش دسته طبقهبندی خواهند شد.

حد دوام خام قطعه را در واحد بینالمللی می توان از رابطه 6-1 محاسبه نمود:

$$S_e' = \min\{0.5S_{ut}, 700 \text{ MPa}\}\$$
 (1-6)

که در آن S_{ut} برابر استحکام حد نهایی ماده برحسب مگاپاسکال است.

بنابراین با توجه به جنس شفت و استحکام حد نهایی آن می توان نوشت:

 $S_{e}^{'} = 330 \text{ MPa}$

استحکام دوام نهایی ماده (استحکام حد دوام اصلاحشده) را میتوان از طریق رابطه 6-2 به دست آورد:

$$S_{e} = \left(\prod_{i=a}^{f} k_{i}\right) S_{e}^{'} \tag{2-6}$$

که در آن k_i ضرایب تصحیحی Marin و از قرار زیر هستند:

ضریب پرداخت سطح k_a

ضریب اندازه k_{b}

ضریب بارگذاری k_c

ضریب اثرات دمایی k_d

ضریب قابلیت اطمینان k_e

ضریب عوامل متفرقه k_{f}

ضرایب تصحیحی استحکام حد دوام بدین شرح هستند:

1- ضریب پرداخت سطح

روش متداول تولید شفت در صنعت به صورت ماشینکاری است و با توجه به این که شفتهای مجموعه با سطح نهایی ماشین کاری شده در نظر گرفته می شوند، می توان از رابطه 6–8 و با استفاده از پارامترهای متناسب در جدول 2–3 [1] ضریب پرداخت سطح را به دست آورد.

$$k_a = aS_{ut}^b ag{3-6}$$

که مطابق جدول مذکور می توان ضریب و نما را استخراج نمود:

$$a = 4.51$$
 , $b = -0.265$

با توجه به جنس شفت و استحكام حد نهايي آن مي توان نوشت:

 $k_a \approx 0.807$

2- ضريب اندازه

با توجه به نحوه بارگذاری بر روی شفت که از نوع خمشی و پیچشی هستند و همین طور هندسه سطح مقطع شفت که دایروی است، می توان ضریب اندازه را در واحد بین المللی از رابطه 6-4 محاسبه نمود.

$$k_{b} = \begin{cases} \left(\frac{d}{7.62}\right)^{-0.107} & 2.79 \le d \le 51 \text{ mm} \\ 1.51d^{-0.157} & 51 < d \le 254 \text{ mm} \end{cases}$$
 (4-6)

که در آن d برابر قطر شفت است و ضریب اندازه در یک فرایند سعیوخطا همراه با تحلیل استحکام حد دوام شفت محاسبه خواهد شد.

3- ضریب بارگذاری

با توجه به این که بارگذاری روی شفت از نوع خمشی با ترکیب سایر بارگذاریهاست، ضریب بارگذاری در این مورد برابر 1 لحاظ می گردد.

 $k_c = 1$

4- ضریب دمایی

دمای قطعه عامل مهمی در شکست محسوب میشود بهویژه این که میتواند رفتار شکست ماده را نیز تغییر دهد. با توجه به اینکه شرایط کارکرد مجموعه در دمای متوسط است:

 $k_d \approx 1$

5- ضريب قابليت اطمينان

قابلیت اطمینان نقطه مقابل احتمال شکست است؛ به طوری که هر چه احتمال شکست کمتر باشد، قابلیت اطمینان بیشتر است. احتمال شکست با استفاده از محاسبات آماری و فرض توزیع نرمال بر روی پارامترهای استحکامی محاسبه می گردد. برای لحاظ کردن میزان قابلیت اطمینان (یا به نوعی احتمال شکست در قطعات) می توان از میان 8 مقدار قابلیت اطمینان جدول 6-6 [1] استفاده نمود و ضریب قابلیت اطمینان متناظر آن را به دست آورد.

قابلیت اطمینان پرکاربرد تقریبا 99 درصد است که ضریب قابلیت اطمینان نظیر آن برابر است با:

 $k_e = 0.814$

6- ضريب عوامل متفرقه

به دلیل در دسترس نبودن اطلاعات کافی برای تعیین نوع محیط کارکرد مجموعه، پوشش فلزی به قطعه و عوامل مشابه، به ناچار ضریب عوامل متفرقه برابر 1 منظور می گردد.

 $k_f = 1$

تعيين قطر مقاطع شفت

برای تحلیل تنشهای اعمالی به شفت با لحاظ کردن تنها اثرات خستگی خمشی و پیچشی، تنشهای بیشینه در شفت با مقطع دایروی از روابط 6-6-الف و 6-6-ب قابل محاسبه هستند.

$$\sigma_a = K_f \frac{32M_a}{\pi d^3} \quad , \quad \sigma_m = K_f \frac{32M_m}{\pi d^3} \tag{6-6}$$

$$\tau_{a} = K_{fs} \frac{16T_{a}}{\pi d^{3}}$$
,
 $\tau_{m} = K_{fs} \frac{16T_{m}}{\pi d^{3}}$
(ϕ -6-6)

از طرفی با توجه به معیار شکست انرژی واپیچش Von Mises میتوان تنشهای معادل دامنه و میانگین را به کمک روابط 6-7-الف و 6-7-ب به دست آورد.

$$\sigma_a^{\text{V.M.}} = \sqrt{\sigma_a^2 + 3\tau_a^2}$$
 (فا-7-6)

$$\sigma_{\rm m}^{\rm V.M.} = \sqrt{\sigma_{\rm m}^2 + 3\tau_{\rm m}^2}$$
 (ب-7-6)

هم چنین با استفاده از معیار خستگی Soderberg می توان نوشت:

$$\frac{1}{n_{\rm d}} = \frac{\sigma_{\rm a}^{\rm V.M.}}{S_{\rm e}} + \frac{\sigma_{\rm m}^{\rm V.M.}}{S_{\rm y}}$$
 (8-6)

با تركيب روابط 6–6–الف تا 8–8 قطر مقاطع شفت و پس از آن ضريب اطمينان به ترتيب از معادلات 9–0 و 10–0 قابل محاسبه است:

$$d = \left\{ \frac{16n_d}{\pi} \left(\frac{\sqrt{4(K_f M_m)^2 + 3(K_{fs} T_m)^2}}{S_y} + \frac{\sqrt{4(K_f M_a)^2 + 3(K_{fs} T_a)^2}}{S_e} \right) \right\}^{\frac{1}{3}}$$
(9-6)

$$\frac{1}{n_{d}} = \frac{16}{\pi d^{3}} \left(\frac{\sqrt{4(K_{f}M_{m})^{2} + 3(K_{fs}T_{m})^{2}}}{S_{y}} + \frac{\sqrt{4(K_{f}M_{a})^{2} + 3(K_{fs}T_{a})^{2}}}{S_{e}} \right)$$
(10-6)

بدین علت که معیار استحکامی خستگی Soderberg اثرات تسلیم ماده را نیز لحاظ می کند، معیار کامل و مناسبی برای تحلیل استحکام خستگی قطعات محسوب می شود.

طراحی خارهای مستطیلی و فنری

قطعات نصب شده بر روی شفت باید تثبیت محوری شوند. قطعات منتقل کننده توان افزون بر تثبیت محوری، به تثبیت دورانی نیز احتیاج دارند. خارهای فنری و خارهای مستطیلی به ترتیب برای انجام وظایف تثبیت محوری و تثبیت دورانی در نظر گرفته خواهند شد.

1- خار مستطیلی

خارهای مستطیلی تحت دو اثر برشی و لهیدگی قرار دارند که هر دوی این عوامل باید در تعیین طول خار دخیل شود. با تحلیل حالات ذکرشده می توان روابط 6-11-الف و 6-11-ب را به دست آورد و با استفاده از آنها کمینه طول خار مورد نیاز را محاسبه کرد.

$$L_{s} = \frac{4Tn_{d}}{wdS_{y}}$$
 (6)

$$L_{p} = \frac{4Tn_{d}}{hdS_{y,min}}$$
 (-11-6)

که در آنها :

طول کمینه خار از تحلیل برش
$$L_p$$
 طول کمینه خار از تحلیل لهیدگی L_s T گشتاور پیچشی شفت T گشتاور پیچشی شفت T W پهنای خار S_y استحکام تسلیم خار S_y کمینه استحکام تسلیم قطعات درگیر (شفت، خار و قطعه منتقل کننده توان)

خار و شفت هر دو از جنس CK45 بوده و دارای استحکام تسلیم 470 مگاپاسکال هستند.

برای چرخدندها از جنس AISI 4140 به طور میانه میتوان استحکام تسلیم 655 مگاپاسکال را برگزید.

به کمک جداول استاندارد [6] برای هر قطر شفت اطلاعات خار مستطیلی مانند پهنا، ارتفاع و طول کمینهٔ توصیه شده قابل دسترسی است. بنابراین می توان سه مقدار به دست آمده برای طول خار را مقایسه نمود و بیشترین آنها را به عنوان کمینه طول خار مورد نیاز انتخاب نمود.

خارهای مستطیلی برای به کارگیری در شفتها از جداول استاندارد [6] مرجع آلمانی (DIN) و از فرم A انتخاب می گردند. لازم به توضیح است تمام فرایند انتخاب خار مستطیلی توسط برنامه رایانهای انجام می گیرد. فرمت نمایش خار مستطیلی بدین صورت خواهد بود:

retangular key DIN 6885 – A – $w \times h \times \lambda$

روش ایجاد جای خار مستطیلی در شفت با استفاده از فرز انگشتی در نظر گرفته می شود. طول جای خار مستطیلی با توجه به روش تراش آن مجموع طول و پهنای خار خواهد بود.

در مواردی که کمینه طول جاخار مستطیلی نسبتاً نزدیک به پهنای قطعه منتقل کننده توان و بزرگتر از آن شود، سبب تداخل میان جای خار مستطیلی با جای خار فنری و پله شفت خواهد شد. این تداخل منجر به تجمیع اثرات تمرکز تنش میشود که خستگی شفت را تشدید می کند. برای پرهیز از این پدیده ناچاراً میبایست پهنای قطعه را به طور موضعی افزایش داد و در واقع میان نقاط تمرکز تنش فاصله انداخت. بدین منظور می توان از نافی یا spacer استفاده نمود.

با تعیین قطر مقاطع شفت، می توان خارهای شفت را طراحی نمود. با محاسبه خار و جای خار مستطیلی، دو نامزد بحرانی دیگر که در مرحله پیشین غیرقابل تعیین بودند، بر روی شفت پدیدار می شوند. این دو نقطه، نقاط ابتدایی و انتهایی جای خار مستطیلی به سمت میانه شفت هستند که برای افزایش اطمینان در طراحی شفت، این دو نقطه نیز به عنوان نقاط بحرانی مد نظر قرار می گیرند.

2- خار فنری

همه قطعاتی که روی شفت سوار میشوند نیاز به تثبیت محوری دارند. در حالت معمول قطعات روی شفت از یک سمت توسط پله و از سمت دیگر با استفاده از خار فنری در طول شفت مهار میگردند. تعیین خار فنری رابطه خاصی ندارد و برخلاف خار مستطیلی تحت بارگذاری نیست بلکه از طریق جداول استاندارد [6] برمبنای قطر محل قرارگیری خارفنری انتخاب می شود.

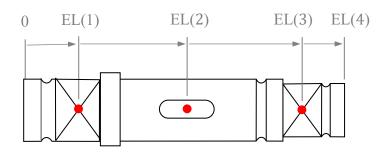
باید دقت شود خار فنری در دو دسته داخلی و خارجی و همینطور هر کدام در دو نوع معمولی و سنگین در دسترس قرار دارند. خار فنری بر روی شفت از نوع خارجی تحت عنوان خار فنری محور و برای سادگی کار در کاربرد جعبهدنده ساده از نوع معمولی آن استفاده می شود. بنابراین همانند خارهای مستطیلی، خارهای فنری نیز از مرجع آلمانی انتخاب گردیده و بدین شکل نمایش داده می شوند:

external normal retaining ring DIN $471 - d \times s$

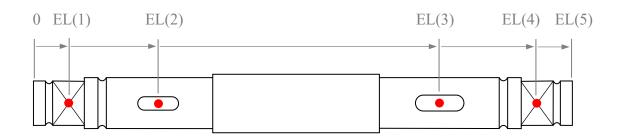
که در آن d قطر محل قرارگیری روی شفت و s پهنای خار فنری است.

طرح اولیه شفتها و فواصل میان قطعات

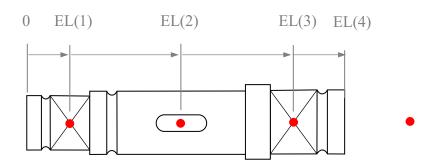
طرح اولیه هر یک از سه شفت به همراه نماد ابعاد طولی محل اعمال نیرو در شکلهای 8–8 تا 6–10 نمایش داده شده است. فاصله محل اعمال نیرو از سمت چپ شفت به علاوه طول نهایی شفت در قالب یک بردار پنجمولفهای تحت عنوان «طولهای تخمینی» ثبت شده و برای محاسبات مربوط به شفت مورد استفاده قرار می گیرد.

شکل 6-8 طرح اولیه شفت نخست (شفت ورودی)

شكل 6-9- طرح اوليه شفت دوم (شفت مياني)

شكل 6-10- طرح اوليه شفت سوم (شفت خروجي)

فصل چهارم: فاز دوم پروژه

افزون بر بردار طولهای تخمینی، یک ماتریس ده در شش حاوی مشخصات نقاط ده گانه (نقاط تمرکز تنش اولیه) تدوین می گردد. این ماتریس به عنوان ماتریس فواصل شفت نامگذاری شده و شش ستون آن که هر یک حامل مشخصات نقاط ده گانه است، اطلاعات زیر را دربردارد:

- 1) ستون اول: شماره نقاط ده گانه به ترتیب از چپ به راست
- 2) ستون دوم: راهنمای نوع تمرکز تنش از میان سه نوع تمرکز تنش یادشده
 - عدد 1 نشانگر تمرکز تنش پله
 - عدد 2 نشانگر تمرکز تنش جاخار فنری
 - عدد 3 نشانگر تمرکز تنش جاخار مستطیلی
 - 3) ستون سوم: فاصله هر نقطه از سمت چپ شفت (مبدأ)
 - 4) ستون چهارم: راهنمای وجود یا عدم وجود گشتاور پیچشی در آن نقطه
 - عدد 1 به معنای وجود گشتاور پیچشی
 - عدد 0 به معنای نبود گشتاور پیچشی
 - 5) ستون پنجم: پهنای قطعه منتقل کننده توان
- تنها برای نقاط تمرکز تنش جاخار مستطیلی وجود دارد و برای سایر نقاط برابر صفر است.
 - 6) ستون ششم: تنش تسليم قطعه منتقل كننده توان
- تنها برای نقاط تمرکز تنش جاخار مستطیلی وجود دارد و برای سایر نقاط برابر صفر است.

فصل چهارم: فاز دوم پروژه طراحي شفتها

شرح تابع تعيين قطر مقاطع شفت

تابع تعیین قطر مقاطع شفت در قالب یک کد با نام ShaftDiameters تدوین شدهاست. این تابع ورودیهایی را دریافت نموده و با کمترین تعامل میان کاربر، روند محاسبات و تکرارهای مورد نیاز این فاز را طی کرده و در نهایت نتیجه فرایند طراحی را به صورت خروجیهایی در اختیار فاز آخر پروژه قرار میدهد.

ورودیهای تابع قطرهای شفت از این قرار هستند:

- راهنمای ابعادی شفت در قالب یک ماتریس ده در شش
 - بردار توزیع گشتاور خمشی در شفت
 - گشتاور پیچشی شفت
 - چینش ابعادی شفت به صورت بردار پنج مولفهای
 - ضریب اطمینان مجموعه
 - بردار حامل اسامی قطعات سوارشده بر روی شفت

پیش از شروع فرایند سعی وخطا برای تعیین قطر مقاطع شفت توزیع گشتاور پیچشی میان نقاط ده گانه شفت اختصاص می یابد و به دنبال آن گشتاور پیچشی دامنه و میانه محاسبه می شود. سپس برای به دست آوردن تنش حد دوام، ضرایب Marin با توجه به شرایط کاری محاسبه شده و تنها ضریب اندازه نیاز به معین بودن قطر شفت دارد لذا با در نظر گرفتن نقطه پنجم شفت و به کمک یه قطر حدسی، با همگرایی کمتر از یک درصد، حد دوام تخمینی محاسبه خواهد شد.

در مرحله بعد ضرایب تمرکز تنش در سه دسته مجزا به صورت تخمینی و محتاطانه مقداردهی میشوند و در نهایت مسیر برنامه وارد حلقه تکرار اساسی می گردد. در این حلقه برای هر یک از نقاط ده گانه که مستعد تمرکز تنش هستند، با استفاده از ضرایب تمرکز تنش و توزیعهای گشتاور خمشی و پیچشی، کمینه قطر هر مقطع محاسبه می شود. لازم به توضیح است محل وجود جای خارهای مستطیلی و فنری به طور جداگانه ثبت می شود تا در تعیین خار از آنها استفاده گردد.

همچنین نقطه تحت اثر بیشینه گشتاور خمشی در طول شفت نیز، نقطه بحرانی محسوب می گردد بنابراین در صورتی که این نقطه یکی از نقاط ده گانه باشد، صرف نظر می شود و درغیر این صورت این نقطه، یاتاقان نشین است و باید بررسی گردد. در نهایت قطر این نقاط ده گانه به همراه نقطه بیشینه خمش (درصورت متفاوت بودن) به صورت ردیفی در یک جدول به همراه نشانگر نوع تمرکز تنش و نام قطعه سوارشده، به کاربر نمایش داده می شود تا وی در قالب یک بردار دهمولفه ای قطرهای مقاطع را تصحیح کند. پس از تصحیح این قطرها، برنامه یک نسخه کپی از این مقادیر تهیه نموده تا با کمک آن بتواند همگرایی فرایند تکرار را تشخیص دهد و برنامه را از تکرار خارج کند.

فصل چهارم: فاز دوم پروژه

در ادامه قطرهای تصحیحی به بخش تعیین خارها منتقل میشوند تا خار مناسب مستطیلی برای تثبیت دورانی و خار فنری برای تثبیت محوری قطعات انتخاب شود.

در این قسمت با کمک دو متغیری که محل این دو نوع خار در آنها ثبت گردید و بردار قطرهای تصحیحشده، قطر شفت در محل وقوع خار مستطیلی را از میان قطرهای انتخاب نموده و به صورت تمام خودکار پهنا، ارتفاع و کمترین طول مجاز (توصیهشده) را از جداول استاندارد [6] استخراج میکند. سپس با کمک این اطلاعات، طول خار ناشی از برش و لهیدگی خار با طول کمینه مجاز مقایسه گردیده و بیشینه آنان به عنوان طول خار اعلام میشود. همچنین با استفاده از پهنای خار امکان تعیین طول جای خار وجود دارد. این طول جای خار مستطیلی با پهنای قطعه مذکور مقایسه گردیده و درصورت بزرگتر بودن، قطعه نیاز به نافی می یابد و لذا برنامه پیغامی بر همین مبنا به کاربر نمایش می دهد که در صورت وجود جای کافی برای نصب نافی، مشکلی ایجاد نخواهد شد اما در غیر این صورت می بایست در چینش ابعادی شفت تجدید نظر شود.

با تعیین طول جای خار مستطیلی، دو نامزد دیگر برای بحرانی بودن شفت (که پیش از آن قابل تعیین و میزان بحرانی بودن آنان مبهم بود) قابل محاسبه می گردند؛ این دو نقطه، نقاط ابتدایی و انتهایی جای خار مستطیلی به سمت میانه شفت هستند. این دو نقطه مجدداً به ابتدای حلقه ارسال نمی گردند و تنها قطر حاصل از آنان با قطر محل نشیمنگاه قطعه مقایسه می شود که در صورت ایمن بودن روند طراحی ادامه یافته و در صورت بحرانی بودن، کاربر با پیغام هشدار مواجه خواهد شد. با ادامه روند، سه پارامتر خار مستطیلی، به عنوان دادههای جدید در راهنمای ابعادی شفت ذخیره می گردند تا در مدلسازی و تهیه نقشهها از آنان استفاده شود.

پس تعیین ابعاد خار و جای خار مستطیلی، نوبت به محاسبات خار فنری میرسد. در این قسمت نیز بر اساس پارامتری که محل نقاط خار فنری را در خود ذخیره کرده است، برنامه قادر خواهد بود از میان بردار قطرهای تصحیحی، قطر محل خار فنری را بیرون بکشد و به کمک آن پهنای جای خار فنری، حداقل فاصله از لبه پله و قطر داخلی جای خار فنری را از جداول استاندارد استخراج نماید. این ابعاد در صورت تایید یعنی مهیا بودن حداقل شرایط لازم برای تراش خار فنری در محل معلوم، در کنار مشخصات خار مستطیلی، درون راهنمای ابعادی شفت، تجمیع می گردند.

بعد از یک مرحله اجرای حلقه، قطرهای تصحیحشده به همراه ابعاد جای خارها به ابتدای حلقه ارسال گردیده و این بار با استفاده از آنها، ضرایب تمرکز تنش اصلاح و بهروز میشوند و مجدداً به مسیر تکرار حلقه تزریق خواهند شد. همان گونه که بدان اشاره گردید، با همگرایی روند تصحیح قطرها، حلقه تکرار خاتمه می یابد.

فصل چهارم: فاز دوم پروژه

در پایان روند طراحی این قسمت، نهایتا ضریب اطمینان در حداقل دوازده نقطه بحرانی محاسبه گردیده و در معرض نمایش کاربر قرار می گیرد که در صورت رعایت حداقل ضریب اطمینان ، روند طراحی با موفقیت خاتمه می یابد و درغیراین صورت نقطه یا نقاطی که از لحاظ ضریب ایمنی کمتر از حد مجاز هستند به همراه پیغامی برای بازطراحی یا بازنگری طرح نمایش داده می شود.

برنامه برای خروج از حلقه تکرار، قطر نقاط ده گانه را یکتا نموده و قطر پله میانی شفت را نیز بدان اضافه می کند. در واقع خروجی نهایی تنها شامل قطر پنج مقطع شفت خواهد بود که در قالب یک بردار پنجمولفهای به فاز انتخاب یاتاقان ارسال می گردد.

نتیجه نهایی فاز چهارم برای طراحی زیرسامانه زنجیر-چرخزنجیر در جدول 6-1 ثبت شدهاست.

جدول 6-1- ابعاد طولى شفتها

فاصله نقاط از سمت چپ شفت (میلیمتر)			نقاط
شفت سوم	شفت دوم	شفت نخست	هشتگانه
10	10	10	1
30	30	20	2
40	40	40	3
60	52	50	4
80	64	65	5
90	124	80	6
110	148	90	7
120	172	110	8
130	180	120	طول شفت

5-فصل پنجم فاز سوم پروژه

فاز سوم پروژه (طراحی یاتاقانهای جعبهدنده)

یاتاقانهای مجموعه وظیفه مهارکردن شفتهای جعبهدنده و تحمل نیروهای تکیهگاهی را بر عهده دارند. یاتاقانها نیروهای تکیهگاهی را در نهایت به شاسی نشیمنگاه جعبهدنده منتقل میکنند. با توجه به این که در فاز چهارم پروژه قطر مقاطع مختلف شفت و از جمله قطر محل نشیمن یاتاقانها تعیین شده است، طراحی یاتاقانها از همین قطرها شروع می شود.

پیش از شروع طراحی یاتاقانها لازم است تا یاتاقانی که بار محوری را تحمل می کند، مشخص گردد. در این مرحله سعی می شود یاتاقانی که بار شعاعی کمتری دارد، بار محوری بر آن تحمیل شود مگر اینکه اختلاف قطر یاتاقانها زیاد بوده و بار محوری، اختلاف قابل ملاحظه ای میان قطر یاتاقان و قطر محل نشیمن گاه آن ایجاد کند. در این صورت منطقی است که بار محوری توسط یاتاقان بزرگتر تحمل شود.

یاتاقانی می تواند بار محوری را تحمل کند که در جهت محوری کاملاً به پوسته مقید شده باشد. البته تقید به پوسته شرط کافی نیست. بر تمامی یاتاقانها نمی توان بار محوری تحمیل نمود. در یک دسته بندی عمده، تنها یاتاقانهای غلتشی کروی مستعد حمل بار محوری هستند و یاتاقانهای غلتشی استوانهای از تحمل بار محوری سر باز می زنند.

برای شروع کار، تمام یاتاقانها از نوع شیارعمیق انتخاب میشوند. در صورتی که مجموعه شش یاتاقانی نتواند قابلیت اطمینان کل مورد نیاز کارفرما را برآورده کند، انتخاب بعدی میتواند یاتاقان غلتک استوانهای باشد. یاتاقانهای غلتکی با این که بار محوری تحمل نمی کنند (یا بسیار ناچیز تحمل می کنند) اما نسبت به یاتاقان ساچمهای معادل خود به علت این که سطح تماس بیشتری ایجاد می کنند، توانایی بهتری در تحمل بار شعاعی دارند. بنابراین در صورت نیاز استفاده از یاتاقانهای غلتک استوانهای انتخاب مناسبی برای یاتاقان فاقد بار محوری خواهد بود.

با این تفاسیر در هر شفت حداقل یک یاتاقان شیارعمیق (بنابر درخواست کارفرما) به کار برده می شود و یاتاقان دوم می تواند شیارعمیق یا غلتک استوانه ای انتخاب گردد. شکل متداول هر کدام از یاتاقانهای نامبرده در مجموعه استفاده خواهد شد تا دشواری تهیه آنها در بازار کشور کاهش یابد. بنابراین یاتاقانهای شیارعمیق از سری 20 و یاتاقانهای غلتک استوانه ای از نوع NU سری 2 انتخاب می گردند. هم چنین مرجع گزینش یاتاقانها از کاتالوگ SKF ابوده و نحوه نامگذاری هر یک از یاتاقانهای مورد استفاده بدین صورت خواهد بدین

deep groove ball bearing seri 02: 62** cylindrical roller bearing: NU 2** ECP

شرح تابع انتخاب ياتاقان

تابع انتخاب مجموعه یاتاقانها در قالب یک کد با نام BearingSelection تدوین شدهاست. این تابع ورودیهایی را دریافت نموده و با کمترین تعامل میان کاربر، روند محاسبات و تکرارهای مورد نیاز این فاز را طی کرده، نتیجه را به وی نمایش داده و پس از تایید او نهایتاً اصل و پایه طراحی جعبهدنده به پایان میرسد. ورودیهای تابع انتخاب یاتاقان بدین شرح هستند:

- مجموعه سرعت دورانیهای هر سه شفت در قالب یک بردار افقی سه مولفهای
- نیروهای تکیه گاهی در محل هر یاتاقان بر روی هر سه شفت در قالب یک ماتریس سه در دو
 - قطر محل نشیمن گاه هر یاتاقان بر روی هر سه شفت در قالب یک ماتریس سه در دو
- راهنمای تعیین نیروی محوری بر روی یک یاتاقان از هر سه شفت در قالب یک ماتریس سه در دو
 - نیروی محوری هر سه شفت در قالب یک بردار افقی سه مولفهای

پیش از شروع فرایند سعی و خطا ابتدا از کاربر درخواست می شود تا قابلیت اطمینان مجموعه یاتاقانهای جعبه دنده را وارد نماید. پس از آن در طی یک مرحله حلقه تکرار روند انتخاب یاتاقانهای مناسب انجام خواهد شد.

روند طراحی بدین صورت است که از شفت اول تا شفت سوم به ترتیب هر کدام از یاتاقانها برمبنای قطر تعیینشده در محل نشیمنگاه انتخاب گردیده و میزان قابلیت اطمینان هر کدام در یک ماتریس سه در دو ثبت می گردد. اطلاعات لازم یاتاقانهای مورد نیاز در این جعبهدنده از قطر 15 تا 50 میلی متر مانند ظرفیت بار دینامیکی، بار استاتیکی، ضریب کاتالوگ SKF (تنها برای یاتاقانهای شیارعمیق) و پهنای آنان در قالب جدولی در خارج برنامه ذخیره شده و توسط برنامه در داخل آن مورد استفاده قرار می گیرد.

همین طور جدول مبنای انتخاب یاتاقان شیارعمیق (جدول 8 صفحه 315 کاتالوگ (5KF) در حین اجرای برنامه بارگیری شده و تعیین بار معادل شعاعی برای یاتاقانهای حامل بار محوری به صورت خود کار انجام خواهد شد. مبنای تشخیص یاتاقان حامل بار محوری، ماتریس راهنمای دودویی است.

پس تکمیل فرایند انتخاب یاتاقانهای شیارعمیق در هر شش جایگاه، قابلیت اطمینان کل مجموعه با قابلیت اطمینان اعلامشده توسط کارفرما مقایسه می گردد که در صورت تایید شرایط، فرایند انتخاب یاتاقانها تماماً براساس یاتاقانهای شیارعمیق به اتمام میرسد و درغیر این صورت برنامه پیشنهاد استفاده از یاتاقانهای غلتک استوانهای را به کاربر میدهد.

در صورت موافقت کاربر برای استفاده از یاتاقانهای غلتکاستوانهای، خط جریان محاسبات تعویض می شود. بدین ترتیب که جدول انتخاب یاتاقانهای غلتکاستوانهای وارد مسیر محاسبات می گردد و پارامتر a نیز برای یاتاقانهای استوانه تغییر می کند. در غیر این صورت چارهای جز اصلاح قطرها پیشروی کاربر وجود ندارد.

در صورت استفاده از یاتاقانهای غلتک استوانهای، کاربر میبایست آن دسته از یاتاقانهایی را که قصد جایگزینی دارد طبق قابلیتهای اطمینان و راهنمای ظاهر شده با عدد 1 و سایر یاتاقانها را با عدد 0 مشخص کند. با وارد کردن این اطلاعات مسیر برنامه به ابتدای حلقه تکرار میرسد که این بار تنها یاتاقانهای مشخص شده و فاقد بار محوری تحلیل می گردند. در صورت برقراری شرط حداقل قابلیت اطمینان مجموعه فرایند تکرار پایان یافته و ترکیبی از یاتاقانها برای جعبه دنده انتخاب می شود.

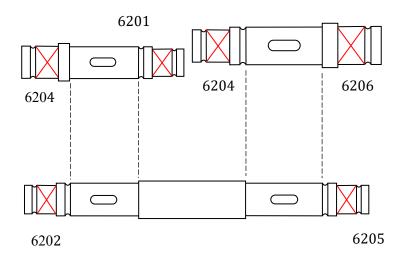
طی چند مرحله آزمایش در هر سه جایگاه مستعد نصب یاتاقان غلتکاستوانهای و برآورده نشدن مجدد خواسته کارفرما، برنامه با خواست خود کاربر خاتمه یافته و چارهای جز تغییر در قطرهای مقاطع و بازبینی مجدد طرح وجود نخواهد داشت.

با انتخاب یاتاقانها، برمبنای پهنای هر یاتاقان، طول شفت و ابعاد آن اصلاح شده و مراحل طراحی شفت تکرار می شود و پس از آن یاتاقانهای انتخابی مجدداً چک می گردند.

خروجی های تابع انتخاب یاتاقان به شرح زیر هستند:

- نوع یاتاقان انتخابی در هر شش جایگاه در قالب یک ماتریس رشتهای سه در دو
 - قابلیت اطمینان هر یاتاقان در قالب یک ماتریس سه در دو

نتیجه نهایی فاز پنجم برای انتخاب یاتاقانها در شکل 71 نمایش داده شدهاست.

شكل 7-1- مشخصات نهايي ياتاقانهاي مجموعه

فصل ششم خروجی نقشه ها6

